

Mester Györgyi

A varázstojás

Panni és Bence nagyon készültek a húsvétra. Az előző években - Bence pici baba voltára tekintettel -, az ünnepet fővárosi lakásukban töltötték. Most azonban falura készültek, hogy az apai nagyszülőkkel együtt húsvétozzanak.

Panni, megérkezésük után azonnal rákérdezett Mamától.

- *Idén is kereshetünk majd hímes tojást a bokrok alatt?*
- *Hogyne. Ne félj, időben gondoskodtam róla, hogy legyen elég begyűjtenivaló. Már mind megfőztem, és napokkal ezelőtt meg is festettem őket. Most még több színben, mint amikor utoljára itt jártál.*
- *Én is szeretnék tojást festeni* - mondta erre Panni. - *Az iskolában megdicsért a tanító néni, hogy milyen szép mintákat festettem a tojásra. Két ötöst is adott érte.*
- *Hát, kis unokám, én már nem érek rá a tojással bibelődni, itt van nekem az ünnepi sütés-főzés minden gondja. Jövőre is lesz húsvét, majd akkor együtt készülünk fel rá.*

Pannit azonban a szép jövő ígérete nem nyugtatta meg.

- *Ez a kisöccse, Bence számára az első játékos tojásgyűjtő alkalom* - gondolta -, *ezt muszáj emlékeztetéssé tennie.*

Azután, egy hirtelen ötlettől vezérelve, kiment az istállóba. Már korábban is látta, hogy Kati, a kotlós, ott ücsörög egy fonott kosárban, egy halom tojás fölött, és a kiköltésükön szorgoskodik.

- *Talán észre se veszi, ha kicsenek alá a tojást* - ötlött fel Panni agyában. Panni szelíd, de félreérthetetlen hessegető mozdulatára, Kati meglepetten röppent le a tojásokról. Panni gyorsan elvett egy tojást, azt, amit az egyformák között, mégis a legszebbnek látott, majd sebesen kiiskolt az istállóból. Az ajtóból visszatekintve, megnyugodva látta, hogy a kotlós - mintha mi sem történt volna -, már ismét ott ült a kosárban.

Panni jó előre készült a tojásfestésre, ezért otthonról magával hozta a filctoll készletét. Semmi sem állhatta útját, hogy elkészítse a húsvét legdíszesebb tojását, amit persze Bencével akart megkerestetni. Kicsit ugyan elgondolkodtatta, nem lesz-e abból baj, hogy nyers tojásra rajzol, nem törik-e össze, de aztán már csak táncolt a kezében a filctoll, és egyre kacskaringósabb, színesebb minták tűntek elő a tojáson. A végeredmény még az ő szívét is megdobogtatta. Nagyon szép lett! Már szinte sajnálta odaadni másnak, de hát a testvérkéjét akarta meglepni vele. Őt pedig nagyon szerette, így már előre örült annak, milyen nagy lesz az öcsikéje meglepetése a varázslatos szépségű tojás láttán.

A még mindig langyos tojást, hogy az ünnepig, illetéktelen szemek elől rejtve tartsa, betette egy ócska kötött sapkába. De főként azért, hogy meg ne sérüljön, el ne törjön.

Eljött a nagy nap, húsvét napja. Papa megsúgta Panninak, hogy a tojásokat már kiporciózta a bokrok alá, és ha véget ért az ebéd, indulhat a móka, a tojáskeresés.

Panni egy pillanatra eltűnt az ebédlőasztal mellől, de csak azért, hogy a maga csinálta hímes tojást elrejtse egy málnabokor alá, a kert legtávolabbi zugába.

Ebéd után azt mondta a kisöccsének:

- *Bence, neked egy varázstojást kell megkeresned. Csak légy kitartó, menj el egészen a kert végéig, ahol a málnabokrok zöldellnek.*

A napocska kitartóan, melegen sütött, de bizony Panni is jócskán kimelegedett, amíg az összes tojást sikerült megtalálnia.

Bence azonban csak nem került elő a málnabokor takarásából. Kiabálni kezdtek neki, bár félni nem kellett, a kertet kerítés zárta körbe, a kisfiú még csak véletlenül se kóborolhatott el úgy, hogy ne találjanak rá.

A hívó szóra egyszer csak feltűnt Bence. A rajta lévő kisinget derekához fogva, óvatosan közeledett a rá váró felnőttek felé.

- *Na, mit találtál kis Bencém?* - kérdezte Papa.
- *Megtaláltam a varázstojást, és ez volt benne* - felelte Bence, egyidejűleg feltárta inge tartalmát, amiben a díszes, hímes tojáshéjának apró darabkái között, ott fészkelődött egy frissen kikelt, sárgapihés kiscsibe.

Hát igen. Hála Panni gondosságának, óvatosságának, az öreg kötött sapka, na meg a jó meleg tavaszi napocska melegének. Épp elérkezett az ideje, hát kibújt a varázstojásból a kiscsibe.

Hozzá kell tenni, hogy aznap a többi tojásból is kikeltek kispipi testvérkéi, odabenn az istállóban, Kati kotlós jóvoltából. Ez a húsvét pedig, és persze a varázstojás, örökre megmaradt a családtagok emlékezetében.